

5. Ємець В. Сучасна криптографія. Основні поняття / В. Ємець, А. Мельник, Р. Попович. – Львів: Бак, 2003. – 144 с.
6. Основи інформаційної безпеки / С.В. Кавун, О.А. Смірнов, В.Ф. Столбов – Кіровоград : Вид. КНТУ, 2012. – 414 с.
7. Кузнецов О.О. Захист інформації в інформаційних системах / О.О. Кузнецов, С.П. Євсєєв, О.Г. Король. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2011. – 512 с.
8. Основи захисту інформації : навч. посібн. / О.А. Смірнов, Л.Г. Віхрова, С.І. Осадчий та ін. – Кіровоград, 2010. – 322 с.

Ліфашина Д.Є.

студент;

Прудка Л.М.

кандидат психологічних наук, доцент,

Одеський державний університет внутрішніх справ

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ

На сучасному етапі розвитку держави серйозну занепокоєність викликають загальнодержавні проблеми сімейного неблагополуччя, криза шкільної та професійної освіти, трудова незайнятість, неорганізованість дозвілля неповнолітніх, наркотизація та ін. В зв'язку з чим, спостерігається динаміка зростання злочинності серед неповнолітніх, яка приймає стійкий рецидивний характер. А таке зростання злочинності лишає суспільство перспектив встановлення соціальної рівноваги і благополуччя.

Сьогодні, перед державою та суспільством, постають питання щодо пошуку шляхів зниження рівня злочинності, в тому числі і серед неповнолітніх. В першу чергу, це можна досягнути, безумовно, ефективно організованою системою заходів профілактичної роботи.

Для цього необхідно вивчити всі існуючі фактори, які обумовлюють правопорушення, і на цій основі побудувати сучасну систему профілактичної діяльності, яка б змогла забезпечити реальне зниження злочинності, в тому числі і серед неповнолітніх.

Курс на профілактику правопорушень – це довготривала орієнтація нашої держави. Найважливішою і кінцевою метою курсу становить викорінення причин і умов, що породжують злочинність серед неповнолітніх. Досягнення поставленої мети забезпечується засобами, які повинні відповідати принципу гуманізму. При цьому слід також наголосити, що профілактична діяльність, і зокрема по відношенню до неповнолітніх, повинна здійснюватись у суворій відповідності з нормами права [1, с. 8].

Правове забезпечення профілактичної діяльності правопорушень серед неповнолітніх ґрунтується як на Конституції України, правових актах Верховної Ради України, Указах й розпорядженнях Президента України, так і постановах й розпорядженнях Кабінету Міністрів України, відомчих положень та інструкцій, а також на рішеннях місцевих органів державної виконавчої влади, представницьких органів та органів місцевого самоврядування з питань, що віднесені до їх компетенції.

Конституція України складає правову основу для розробки та розвитку галузей національного права, оновлення підзаконних нормативних актів, розробки спеціальних програм і заходів, спрямованих на боротьбу зі злочинністю.

Найбільш ефективною спробою законодавчого врегулювання питань щодо профілактики правопорушень серед неповнолітніх став Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» [3].

Цей закон був прийнятий з метою приведення чинного законодавства у відповідність до норм міжнародного права, а також для певної уніфікації та удосконалення існуючих нормативних актів, які існували ще за часів СРСР. Закон із подальшими змінами встановив широке коло суб'єктів запобігання злочинності серед неповнолітніх і визначив правові основи їх діяльності.

Згідно зі ст. 3 цього закону під *профілактикою правопорушень* серед дітей слід розуміти діяльність органів і служб у справах, спеціальних установ, що спрямовані на виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню правопорушень, а також позитивний вплив на поведінку дітей з проявами девіантної поведінки на території України, в її окремому регіоні, в сім'ї, на підприємстві, в установі чи організації незалежно від форм власності, за місцем проживання [3].

Разом з тим, зараз реально відсутня практична значимість законодавства щодо запобігання злочинності серед неповнолітніх, адже основним недоліком її є не систематизованість правових норм, що мають профілактичне значення.

Таким чином, для ефективного здійснення профілактики правопорушень серед неповнолітніх, повинна бути створена відповідна сучасна нормативна база, під час розробки якої, повинні бути враховані як позитивний досвід, так і кращі практики провідних країн світу.

В зв'язку з вищезазначеним, на нашу думку, необхідно прийняти ряд нормативно-правових актів, які повинні бути спрямовані на запобігання злочинності серед неповнолітніх та розробку реальної сучасної програми системи профілактичних заходів. Така система, обов'язково, повинна складатися як з загальної, так і індивідуальної профілактики правопорушень, ресоціалізації неповнолітніх злочинців тощо.

Вважаємо, що прийняття таких нормативно-правових актів допоможе знизити рівень злочинності серед неповнолітніх, при умові, що розроблені програми заходів реально будуть працювати, а також допоможе визначити

функціональну роль спеціальних органів та установ у запобіганні правопорушень неповнолітніх, що покращить ефективність їх діяльності в цьому напрямку.

Список використаних джерел:

1. Меркулова Ю. В. Запобігання делінквентній поведінці підлітків: психологічний аспект. / Ю. В. Меркулова. – Одеса: ОЮІ ХНУВС, 2007. – 136 с.
2. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей: Закон України від 24 січня 1995 р. № 20/95 // Відомості Верховної Ради України – 1995. – № 6. – Ст. 35.

Самойлова К.А.

студент,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ОСОБЛИВОСТІ САНАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність» фінансове оздоровлення банку – це відновлення платоспроможності банку та приведення фінансових показників його діяльності у відповідність із вимогами Національного Банку України. На думку науковця Ю. Василенка, правовий інститут санації банківської установи є структурним елементом галузі банківського права та складається із групи правових норм, які регулюють банківські відносини, що виникають з приводу запобігання банкрутству та відновлення платоспроможності банківської установи, а також задоволення вимог її кредиторів [1].

Аби перевести банк в режим фінансового оздоровлення необхідні дві підстави: по-перше, віднесення банківської установи до розряду неплатоспроможних; по-друге, включення банківської установи до категорії проблемних.

Відповідно до статті 75 Закону України «Про банки та банківську діяльність» критеріями включення банку до групи проблемних є:

- 1) банк протягом звітного місяця допустив зменшення розміру регулятивного капіталу та/або нормативів капіталу банку, встановленого законом та / або нормативно-правовими актами Національного банку України, на 10% і більше;
- 2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк якої настав 5 і більше робочих днів тому;